

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Josefem Strakou ve věci

žalobce: **Share CAR!, z.s.**
IČO: 06853854
sídlem Příbramská 67, 407 25 Verneřice
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2025, č. j. 032606/2025/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2025, č. j. 032606/2025/KUSK a rozhodnutí Městského úřadu Příbram ze dne 25. 4. 2024, č. j. MeUPB 45970/2024DÚ/Kadl, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

1. Podstatou sporu je vyřešení otázky, zda lze považovat prvostupňové rozhodnutí za doručené v materiálním slova smyslu, pokud je ve správním řízení chybně doručeno přímo obviněnému namísto jeho zástupce, kterého si zvolil.

Shrnutí přestupkového řízení

2. Z obsahu správního spisu městského úřadu v Příbrami (dále jen „městský úřad“) soud zjistil, že prvním úkonem v řízení bylo vydání příkazu ze dne 7. 3. 2024, č. j. MeUPB 26864/2024DÚ/Kadl (dále „příkaz“), jehož doručením bylo rovněž zahájeno řízení o přestupku ve smyslu § 46 odst. 3 ve spojení s § 150 odst. 1 druhé věty části za středníkem zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“) a s § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Z obsahu příkazu plyne, že řízení bylo zahájeno pro sérii celkem 11 skutků, které spočívaly v tom, že žalobce jako provozovatel vozidel registračních značek XA, XB, XC, XD nezajistil, aby při jejich užití na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“), neboť ve dnech 25.07.2023 - 19.11.2023:
 - nezjištěný řidič/nezjištění řidiči překročil/i nejvyšší dovolenou rychlost, když automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy, porušil/i ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se nezjištěný řidič/nezjištění řidiči vozidel registrační značky XB, XC a XD dopustil/i přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 nebo 3 zákona o silničním provozu;
 - nezjištěný řidič nerespektoval při jízdě vozidlem registrační značky XA dopravní značení, čímž porušil ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
3. Příkaz byl odeslán panu J. O., kterého žalobce zmocnil k zastupování na základě plné moci ze dne 23. 11. 2023 vyhotovené podle § 33 odst. 2 písm. c) správního řádu. Plná moc je založena na č. 1. 17 správního spisu městského úřadu. Plnou mocí žalobce zmocnil pana J. O. „*ke všem řízením, která budou zahájena bez omezení v budoucnu (omezení dáno toliko eventuálním zánikem plné moci, který nastane buď zánikem členství J. O. ve spolku, kterým je žalobce, nebo uplynutím kalendářního roku 2024, podle toho, co nastane dříve), jejichž předmětem bude obvinění žalobce z přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.*“
4. Proti příkazu podal dne 22. 3. 2024 pan J. O. odpor z datové schránky jiné fyzické osoby, konkrétně pana J. K. Takto podaný odpor vzal městský úřad v potaz a příkaz se jím podle § 150 odst. 3 správního řádu zrušil.
5. Dne 19. 4. 2024 doručil žalobce městskému úřadu plnou moc udělenou žalobcem paní A. H., a to pro zastupování v celém řízení bez omezení, včetně odvolacího řízení. Paní A. H. následně dne 20. 4. 2024 zaslala městskému úřadu přípis, ve kterém uvedla, že má zneprístupněnou datovou schránku a stanovuje si pro doručování všech písemností adresu X.
6. Rozhodnutím ze dne 25. 4. 2024, č. j. MeUPB 45970/2024DÚ/Kadl (dále „prvostupňové rozhodnutí“) uznal městský úřad žalobce vinným z přestupků provozovatele podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu byl uložen trest pokuty ve výši 5 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Prvostupňové rozhodnutí je nadepsané adresátovi paní A. H., avšak fakticky odesláno bylo do datové schránky jak žalobce, tak pana J. O. Soudu neušlo, že ve správním spise městského úřadu je na č. l. 33 založeno *oznámení o výsledku reklamace* od České pošty, podle něhož bylo odesílané doporučené psaní standard ze dne 29. 4. 2024 vhozeno do schránky adresátovi dne 16. 5. 2024. O jaké psaní jde ani komu bylo adresováno však ze správního spisu městského úřadu není možné zjistit.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal dne 20. 5. 2024 pan J. O. blanketní odvolání. V reakci na to jej městský úřad dne 24. 5. 2024 vyzval, aby své odvolání doplnil, což neučinil. Následně i žalovaný vyzval pana J. O., a to dne 7. 2. 2025, aby doplnil své blanketní odvolání ze dne 20. 5. 2024 a aby navíc doložil plnou moc, která jej opravňuje k zastupování žalobce. Na to pan J. O. reagoval jednak doplněním odvolání ze dne 20. 5. 2024 a jednak i zasláním plné moci, která jej opravňuje konkrétně k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Tato plná moc je však udělena dne 12. 2. 2025.
8. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný svým rozhodnutím ze dne 21. 2. 2025, č. j. 032606/2025/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. K otázce zastoupení žalobce v něm žalovaný uvedl, že jelikož plná moc předložená panem J. O. byla udělena výhradně k podání odvolání, měl žalovaný za to, že je zmocněnkyní žalobce v ostatních věcech kromě podání odvolání paní A. H. Napadené rozhodnutí tak zaslal do její datové schránky, do které se však paní A. H. nepřihlásila, proto došlo k doručení napadeného rozhodnutí fikcí dne 3. 3. 2025. K žádosti žalobce přeposlal žalovaný napadené rozhodnutí rovněž přímo jemu, a to dne 30. 5. 2025. Žalobci bylo do datové schránky doručeno dne 6. 6. 2025.
9. Proti napadenému rozhodnutí se žalobce brání žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“).

II. Obsah podání účastníků

Žaloba

10. Žalobce v žalobě toliko namítá, že dne 26. 4. 2025 zanikla jeho odpovědnost za přestupek. Pokud mu bylo napadené rozhodnutí doručeno až dne 6. 6. 2025, stalo se tak po zániku odpovědnosti za přestupek. Jeví se, že žalovaný považoval paní A. H. za zmocněnkyni žalobce, což ale dle žalobce nebylo správné. Předložení nové plné moci totiž automaticky nahrazuje plnou moc dříve udělenou. Pokud žalobce udělil plnou moc panu J. O., zanikla tím plná moc udělená paní A. H. Podáním odvolání vyčerpal pan J. O. svou plnou moc a žalobce byl proto dále nezastoupen. Napadené rozhodnutí tak mělo být doručeno přímo žalobci.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce byl od okamžiku udělení plné moci paní A. H. až do skončení správního řízení zastoupen právě paní A. H. s výjimkou podání odvolání, pro které byl zastoupen panem J. O. Udělením prosté plné moci k podání odvolání panu J. O. však nedošlo k vypovězení dřívější plné moci udělené paní A. H. Žalovaný má tedy za to, že v době doručování napadeného rozhodnutí zmocnění paní A. H. stále trvalo, a proto doručoval právě jí. Tím, že k doručení do datové schránky paní A. H. došlo fikcí dne 3. 3. 2025, je žaloba podána opožděně.

II. Posouzení věci soudem

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
13. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
14. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné jednání nařizovat, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z napadeného rozhodnutí, podání účastníků a obsahu správního spisu. Soud též postupoval dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., dle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
15. Žaloba je důvodná.

Prvostupňové rozhodnutí nebylo doručeno zástupci žalobce

16. Ačkoliv žalobce usiluje žalobou o to, aby soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost spočívající v tom, že mu bylo napadené rozhodnutí doručeno až po zániku odpovědnosti za spáchaný přestupek, soud při přezkumu projednávané věci shledal, že se nejprve musí zabývat otázkou, zda bylo účinně doručeno vůbec již prvostupňové rozhodnutí. Bez prvotního zodpovězení této otázky totiž není možné učinit závěr o započetí a běhu promlčecí doby pro zánik odpovědnosti za přestupek.
17. Podle § 33 odst. 1 správního řádu „[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.“
18. Podle § 33 odst. 2 správního řádu „[z]mocnění může být uděleno a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení, b) pro celé řízení, c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona.“
19. Zánik plné moci není správním řádem nijak upraven. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) nicméně v rozsudku ze dne 22. 2. 2012, č. j. 8 As 94/2011-80, vyložil, že „pro posouzení zániku plné moci zmocněnce účastníka správního řízení je třeba analogicky použít ustanovení občanského soudního řádu“.
20. Podle § 28 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále „o. s. ř.“) platí, že „[z]volí-li si účastník jiného zástupce, platí, že tím také vypověděl plnou moc dosavadnímu zástupci.“
21. Dle komentářové literatury k občanskému soudnímu řádu platí, že: „[m]á-li účastník jednoho zmocněnce v řízení a následně udělí další plnou moc jinému zmocněnci, nastupuje fikce odvolání (zákon hovoří mylně o výpovědi) předchozí plné moci, jež má za následek, že soud přestane jednat s původním zmocněncem a nadále jedná s tím, který je uveden v pozdější plné moci. (SMOLÍK, Petr. § 28. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Občanský soudní řád. 3. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024, marg. č. 10. Dostupné na beck-online.cz).

22. Současně podle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že účastník řízení může být zastoupen pouze jedním zmocněncem. Tento požadavek je přitom dán tím, že správní orgán musí mít v řízení postaveno na jisto, kdo je oprávněn za účastníka činit procesní úkony a komu má být v řízení doručováno. Teprve okamžikem předložení nové plné moci se správní orgán dozvídá, kdo je nově oprávněn za účastníka jednat namísto původního zmocněnce, a až od tohoto okamžiku může nový zmocněnec činit za účastníka procesní úkony.
23. Aplikováno na nyní projednávanou věc to znamená, že žalobce byl zastoupen panem J. O. ode dne 23. 11. 2023 na základě presidiální plné moci, a to na dobu určitou, maximálně do konce kalendářního roku 2024. Správní orgán přitom nemohl vědět, zda před tímto datem nezaniklo členství pana J. O. ve spolku, kterým je žalobce, a žalobce ani tuto skutečnost správnímu orgánu neoznámil. Z tohoto důvodu bylo třeba ve fázi řízení před městským úřadem nahlížet na pana J. O. jako na zástupce (zmocněnce) žalobce až do 31. 12. 2024 – ledaže by v mezidobí došlo k zániku plné moci z jiného důvodu. Městský úřad proto správně doručoval příkaz panu J. O. jakožto žalobcovu zástupci. Jelikož J. O. podal proti příkazu odpor, byl příkaz správně považován za zrušený (srov. § 150 odst. 3 správního řádu) a v řízení se správně pokračovalo.
24. Až potud byl postup správních orgánů v pořádku.
25. Problém nastal až v souvislosti s doručováním prvostupňového rozhodnutí.
26. Ode dne 19. 4. 2024 byl totiž žalobce na základě nové plné moci zastoupen paní A. H. Udělením tohoto nového zmocnění tudíž žalobce dosavadní zmocnění pro pana J. O. odvolal (srov. § 28 odst. 3 o. s. ř. ve vazbě na závěry . j. 8 As 94/2011- 80). Prvostupňové rozhodnutí proto mělo být správně doručováno paní A. H. jakožto žalobcově nové zástupkyni.
27. Prvostupňové rozhodnutí však městský úřad doručil do datové schránky jak přímo žalobci, tak zároveň panu J. O., který ovšem v té době již žalobcovým zástupcem nadále nebyl. Naproti tomu A. H., která v té době již zástupkyní byla, městský úřad prvostupňové rozhodnutí nedoručil.
28. Soud do jisté míry rozumí tomu, že městský úřad doručoval prvostupňové rozhodnutí z procesní opatrnosti raději více adresátům. Zároveň však nemohl rezignovat na povinnost doručit jej tomu, kdo byl v rozhodném okamžiku skutečně zástupcem žalobcem. Je totiž právem účastníka řízení nechat se kdykoliv, i pro jednotlivý úkon, zastoupit svobodně zvoleným zmocněncem na základě plné moci (§ 33 správního řádu). Městský úřad proto zjevně pochybil, pokud prvostupňové rozhodnutí nedoručoval žalobcově zástupkyni A. H.
29. Pro úplnost je třeba dodat, že ve správním spise založené *Oznámení o výsledku reklamace č. X* ze dne 25. 6. 2024 nelze považovat za řádný doklad o doručení paní A. H., ale toliko za doklad o komunikaci mezi poštou a správním orgánem, který se týká zasílání blíže nespecifikované poštovní zásilky, jejímž adresátem měla být údajně paní A. H. Zda k tomuto doručení skutečně došlo a o jakou zásilku se jednalo však nelze z předmětného oznámení dovodit. Nic tedy nenavádí k tomu, že by prvostupňové rozhodnutí bylo v inkriminované době doručováno tehdejší žalobcově zástupkyni.

30. Soud si proto musel dále zodpovědět, zda právní účinky oznámení rozhodnutí mohly nastat alespoň tím, že prvostupňové rozhodnutí bylo fakticky doručeno přímo žalobci, který byl tou dobou zastoupen A. H.
31. Problematikou doručování přímo účastníku řízení namísto jeho zástupci se zabýval rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 5. 11. 2025, č. j. 1 Afs 206/2023-103 (dále jen „rozsudek RS NSS 1 Afs 206/2023-103“). V něm rozšířený senát NSS vyslovil – s odkazem na výklad nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 7. 2006, sp. zn. II. ÚS 90/06, podle kterého je porušením čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, tedy zajištění práva na přístup k soudu – že pokud soud v rozporu s pravidly v občanském soudním řádu nedoručoval veškeré písemnosti zástupci, kterého si účastník zvolil v souladu s čl. 37 odst. 2 Listiny, ale pouze účastníkovi. Tento postup soudu totiž zástupci znemožňoval činit úkony za účastníka. V této souvislosti rozšířený senát NSS poukázal na závěry civilistické judikatury Nejvyššího soudu, který například v usnesení ze dne 27. 9. 2001 sp. zn. 20 Cdo 2682/99, dovodil, že pokud byla výzva k doplnění odvolání doručena účastníkovi, a nikoliv jeho zástupci, nemohlo toto doručení spustit běh lhůty k odstranění vad. Podobně v rozsudku ze dne 9. 1. 2014, sp. zn. 28 Cdo 896/2013 Nejvyšší soud konstatoval, že chybné doručení předvolání k ústnímu jednání na adresu pobočky advokátní kanceláře představuje vadu, jež mohla způsobit nesprávné rozhodnutí ve věci, ačkoliv předvolání obdržel i účastník řízení (v podrobnostech viz body 37 a 38 rozsudku RS NSS 1 Afs 206/2023-103).
32. Rozšířený senát NSS tedy dospěl k závěru, že v situaci, kdy opravný prostředek či jinou reakci nepodá zástupce, nýbrž přímo účastník řízení, nicméně z podání je zřejmé, že byl naplněn stěžejní účel zastoupení, pak lze tento případ posoudit jako případ tzv. materiálního doručení, tedy případ, kdy se žalobce prokazatelně s písemností seznámil, přestože nebyla doručena řádně. Účelem doručování zástupci je totiž to, aby mohl účastníka kvalifikovaně zastupovat v řízení a vyrovnávat jeho informační deficit (srov. bod 47 rozsudku RS NSS 1 Afs 206/2023-10).
33. Rozšířený senát NSS dále nicméně konstatoval, že „materiální doručení zástupci **nelze dovozovat tehdy, pokud účastník řízení na doručanou písemnost nereaguje**. V takovém případě totiž sám úkony nečiní, například proto, že se spoléhá na to, že věc za něj zařídí jeho zástupce, kterému mělo být doručováno. I zde účastník může vycházet z toho, že jemu bylo doručováno pouze nadbytečně, vedle doručení zástupci.“ Právě v takové situaci by měl naopak zpozornět správní orgán a lze po něm požadovat, aby si sám případně ověřil, zda doručoval správnému adresátovi.
34. Výše shrnuté závěry vyslovené v rozsudku RS NSS 1 Afs 206/2023-10 lze vztáhnout i na situaci v projednávané věci.
35. Za klíčovou je třeba považovat pasivitu žalobce poté, co mu bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno, která je rozhodující pro posouzení projednávané věci. Pokud by bylo prokázáno, že žalobce na doručovanou písemnost kvalifikovaně zareagoval například tím, že by sám podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, nebo by učinil jiný procesní úkon, s nímž by bylo možno spojit předpoklad, že s písemností seznámil i svou zástupkyni. To se však v nyní posuzované věci zjevně nestalo. Z tohoto důvodu nelze s fatickým doručením žalobci spojovat tzv. materiální účinky doručení.

36. Soud proto dospívá k závěru, že v tomto konkrétním případě faktické nebylo možno s faktickým doručením prvostupňového rozhodnutí přímo žalobci spojovat právní účinky oznámení rozhodnutí ve smyslu § 72 správního řádu.
37. S ohledem na uvedené lze tedy shrnout, že po vydání prvostupňového rozhodnutí sice došlo k jeho hromadnému rozeslání, nicméně žalobcova tehdejší zástupkyně A. H. jej prokazatelně neobdržela (viz odst. 29 výše), s faktickým doručením přímo žalobci nebyly spojeny právní účinky doručení (viz odst. 31-36 výše), a další adresát J. O. již žalobcův zástupce nebyl. Doručení prvostupňového rozhodnutí tak zůstalo symbolicky „viset ve vzduchu“.
38. Jelikož pan J. O. v době rozesílání prvostupňového rozhodnutí již nebyl zástupcem žalobce a nebyl za něj oprávněn procesně jednat, logicky za něj nemohl ani podat odvolání. K odvolání podanému panem J. O. se tudíž nemělo vůbec přihlížet.
39. Žalovaný tak přesto učinil a vydáním napadeného rozhodnutí podané odvolání fakticky neplatně projednal. Žalovaný tudíž vydal napadené rozhodnutí za situace, kdy ani nedošlo k řádnému doručení prvostupňového rozhodnutí. Z uvedeného je zřejmé, že proces vydání napadeného rozhodnutí byl zatížen celou škálou závažných procesních vad.
40. Jestliže nebyly splněny procesní předpoklady pro projednání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, nebylo možno napadené rozhodnutí vůbec vydat. Proto bylo-li napadené rozhodnutí přesto vydáno a následně dne 6. 6. 2025 doručeno přímo žalobci, nelze tento okamžik vzhledem k předchozí kumulaci procesních vad považovat za řádné doručení rozhodnutí o vině, s nímž by bylo možno spojit účinky přerušení promlčecí doby ve smyslu § 32 odst. 2 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky.
41. Za tohoto stavu soudu nezbyvá než uzavřít, že jediným okamžikem mající vliv na běh promlčecí doby bylo oznámení o zahájení řízení, k němuž dne 14. 3. 2024, kdy byl žalobcovu tehdejšímu zástupci J. O. doručen příkaz. Po tomto datu však již nenastala žádná relevantní okolnost mající vliv na stavění nebo přerušení promlčecí doby. Jelikož dosud nedošlo k řádnému doručení rozhodnutí o přestupku, nelze než uzavřít, že promlčecí doba 1 roku již marně uplynula nejpozději dne 14. 3. 2025. Soudu proto nezbyvá než uzavřít, že odpovědnost za přestupek zanikla. Žaloba je proto důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

42. Vzhledem k zániku odpovědnosti za přestupek v důsledku uplynutí promlčecí doby v kombinaci se sérií procesních pochybení při doručování soud musel přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí pro podstatné vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Protože není dost dobře možné, aby tyto vady byly žalovaným zhojeny, přistoupil soud též ke zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.).
43. Jelikož soud konstatoval zánik odpovědnosti za přestupek v důsledku promlčení, nemají správní orgány v dalším řízení v zásadě jinou možnost, než rozhodnout o zastavení řízení podle § 86 odst. 1 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky.
44. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s.
45. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
46. Procesně úspěšnému žalobci by náhrada nákladů náležela, soud však podle § 60 odst. 7 s. ř. s. shledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných pro její nepřiznání. Tyto důvody Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

zvláštního zřetele hodné spočívají ve zjevné programově obstrukční činnosti žalobce ve vztahu ke správním orgánům, které si je soud ze své činnosti vědom. Soud považuje za kuriózní, že žalobce v průběhu celého přestupkového řízení i následného odvolacího řízení – o jehož vedení i navzdory své pasivitě zjevně věděl – několikrát měnil zástupce, který jej zrovna v danou chvíli má zastupovat. Jakkoli je samozřejmě žalobcovým právem zvolit si zástupce, tak četnost a rychlost změn v osobách zástupců zároveň zde nedávala rozumný smysl. V kontextu daného případu naopak působily časté změny zástupců spíše jako účelová snaha o vytvoření procesních zmatků. V tomto směru nelze přehlédnout i souvislost s jinými případy řešenými nejen u zdejšího soudu, v nichž žalobce opakovaně vystupuje jako pokutovaný provozovatel vozidla a volí obdobné procesní taktiky obstrukčního charakteru (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 11. 8. 2023, č. j. 52 A 5/2023-45, odst. 24, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 7. 2025, č. j. 22 A 4/2025-22, odst. 18, či rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2025, č. j. 22 As 152/2025-28). Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. dubna 2026

Josef Straka v. r.
samosoudce